

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Горна Оряховица, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Вероника П. Петрова
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20224120200631 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Г. Н. М. е останал недоволен и чрез защитника адв. С. Ж. П. от АК – Пловдив обжалва електронен фиш серия К № 3875988, издаден от ОД на МВР – Велико Търново, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон. Посочва, че не са спазени процесуалните правила по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП нарушението да е установено и заснето в отсъствието на контролен орган и на нарушителя и фишът да съдържа описание на нарушението. В случая нарушението било установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията, при използването на каквато присъствието на контролен орган е задължително. Към електронния фиш не била приложена справка за собствеността на автомобила. На посоченото във фиша място на пътя нямало монтирано устройство за видеозаснемане, а самото място не било обозначено със знак, указващ, че там се извършва видеоконтрол за спазването на правилата за движение. Не било ясно дали използваното техническо средство

е от одобрен тип, дали е вписано в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване и преминало ли е метрологична проверка. Моли съда да отмени обжалвания електронен фиш.

ЗАЩИТНИКЪТ адв. С. Ж. П. от АК – Пловдив с писмени молби с входящи номера от 12.12.2022 г. и от 06.02.2023 г. поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Допълнително посочва, че електронният фиш е издаден на 14.08.2020 г. за нарушение, извършено на 20.07.2020 г., а веднага след установяване на нарушението. Поддържа, че неиздаването на фиша веднага след установяване на нарушението е съществено процесуално нарушение. Освен това фишът бил връчен неправилно след изтичане на давността за изпълнение на наложеното наказание глоба. Бездействието на администрацията в продължение на повече от две години довело до погасяване на наложеното наказание по давност. Поддържа искането за отмяна на фиша. Претендира присъждане на разноски.

ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото на жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.07.2020 г. в 13:26 часа при км 153+343 на път I-4 бил заснет със стационарна видео-радарна система MultaRadar SD 580 с № *** лек автомобил „О.“ с рег. № ***, движещ се в посока към гр. Варна със скорост 87 км/ч при въведено в този участък с пътен знак B26 ограничение на скоростта от 60 км/ч.

На 14.08.2020 г. за така установеното с автоматизираното техническо средство нарушение против жалбоподателя Г. Н. М. в качеството му на собственик на заснетия автомобил бил издаден обжалваният електронен фиш серия К № 3875988, в който било прието, че в момента на заснемането автомобилът се е движел със скорост от 84 км/ч и с който на жалбоподателя било наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на

основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон.

Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 10.10.2022 г. (справките на л. 12 и 13).

На 13.10.2022 г. жалбата на Г. Н. М. против така издадения електронен фиш била заведена в деловодството на РС – Горна Оряховица.

Фактическата обстановка по делото съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност приетите писмени доказателства, подробно описани в протоколите за проведените открити съдебни заседания.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП от лице, което има право да обжалва електронния фиш, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спазени са процесуалните правила за издаване на обжалвания електронен фиш. Фишът е издаден по одобрения образец и съдържа законоустановените реквизити – данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата и точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушената разпоредба, размера на глобата, срока и сметката, по която да се извърши доброволното ѝ плащане.

Неоснователно е оплакването, че във фиша липсва надлежно описание на нарушението. Включеният в текста на фиша израз „с МПС О. вид ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер *** е извършено нарушение за скорост“, посочването на максимално разрешената стойност на скоростта в съответния участък от пътя и на начина на въвеждане на това ограничение на скоростта (чрез израза „при ограничение 60 км/ч за извън населено място, въведено с ПЗ В-26“), както и посочването на приетата за установена стойност на скоростта на движение на автомобила и на превишението на установената стойност на скоростта над максимално разрешената представляват в своята съвкупност пълно, точно и ясно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено.

Оплакването, че нарушението не е установено в отсъствието на контролен орган, няма отношение към процесуалната законосъобразност на фиша. Съгласно приложимата за случая редакция на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 54 от 2017 г., към датата на установяване и заснемане на процесното нарушение не е било в сила процесуално изискване нарушението да бъде установено в отсъствието на контролен орган.

От приетото като писмено доказателство удостоверение 10.12.4888, издадено от Българския институт по метрология (л. 16), се установява, че е одобрен типът на видео-радарната система MultaRadar SD 580, с която е заснет автомобилът и е измерена скоростта му, и същата е вписана под № 4888 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Срокът на валидност на удостоверението за одобряване на типа средство за измерване е от 08.12.2010 до 08.12.2020 г. и включва датата на заснемане на процесното нарушение.

От протокол за проверка № 45-С-ИСИС/22.08.2019 г. (л. 14) е видно, че използваната в конкретния случай стационарна видео-радарна система MultaRadar SD 580 с MAC № *** е преминала последваща метрологична проверка, при която е установено съответствие с изискванията за това средство за измерване.

Предвид изложеното не могат да бъдат споделени изложените в жалбата доводи, че не било ясно дали използваното техническо средство е от одобрен тип, дали е вписано в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване и преминало ли е метрологична проверка.

Противно на поддържаното в жалбата, от приетата като доказателство схема на хоризонталната маркировка и вертикалната сигнализация на път I-4 в участъка от км 152+000 до км 155+000, в сила към 20.07.2020 г. (л. 38 – 39), се установява, че към датата на установяване и заснемане на нарушението при км 153+200 на път I-4 е бил поставен пътен знак E24, който съгласно чл. 56, ал. 9 от ППЗДвП е указвал на участниците в движението, движещи се в посока към гр. Варна, че навлизат в участък от пътя, на който се осъществява контрол по спазване на правилата за движение чрез стационарни или нестационарни автоматизирани технически средства или системи.

От данните в справката „Преглед на фиш” на л. 12 е видно, че обжалваният електронен фиш е издаден на 14.08.2020 г., т.е. двадесет и пет

дни след датата на извършване на нарушението, съвпадаща с датата на неговото установяване и заснемане. При това положение следва да се приеме, че към момента на издаване на електронния фиш не е бил изтекъл шестмесечният давностен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, броен от установяването и заснемането на нарушението.

В Закона за движение по пътищата или в друг закон няма изрично процесуално правило, по силата на което срокът за издаване на фиша да е незабавно след установяване на нарушението, както поддържа защитникът. Такова правило не може да бъде изведено и по тълкувателен път, в какъвто смисъл са доводите в представеното писмено становище. Поради това издаването на фиша двадесет и пет дни след датата на установяване и заснемане на нарушението, съвпадаща с датата на неговото извършване, не е нарушение на процесуалните правила, още по-малко съществено такова.

Към настоящия момент не е изтекъл и срокът на предвидената в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишна преследвателна давност, която по силата на чл. 11 от ЗАНН намира приложение и за процесното административно нарушение. (В този смисъл задължителните указания в т. 2 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС по тълк.д. № 1/2014 г.) Посочената давност е започнала да тече на 20.07.2020 г., когато нарушението е довършено. На основание чл. 81, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН същата е прекъсната на 14.08.2020 г., когато е издаден обжалваният електронен фиш. От това прекъсване е започнала да тече нова тригодишна преследвателна давност, прекъсната на 10.10.2022 г., когато фишът е връчен на наказаното лице. Започналата да тече на 10.10.2022 г. нова тригодишна преследвателна давност е спряна на основание чл. 81, ал. 1 от НК, считано от 13.10.2022 г., когато жалбата против фиша е заведена в РС – Горна Оряховица и считано от когато е висящо съдебното производство по обжалване на фиша. При това положение следва да се приеме, че към момента на настоящото произнасяне започналата да тече на 10.10.2022 г. нова тригодишна преследвателна давност не е изтекла. Към момента на настоящото произнасяне не е изтекла и регламентираната в чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН абсолютна преследвателна давност от четири години и половина, започнала да тече на датата на довършване на нарушението 20.07.2020 г.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че фишът е връчен на наказаното лице след изтичане на давността за изпълнение на наложеното с фиша наказание глоба. Съгласно чл. 82, ал. 2 от ЗАНН изпълнителската давност започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието. По аргумент от разпоредбата на чл. 64 от същия закон към момента на връчване на фиша на 10.10.2022 г. (както и към момента на настоящото произнасяне) обжалваният електронен фиш не е бил влязъл в сила, поради което давността за изпълнение на наложеното с него наказание глоба не е била започнала да тече и не е била изтекла.

Освен това следва да се посочи, че изтичането на изпълнителската давност няма отношение към законосъобразността на обжалвания електронен фиш, която е предметът на настоящото производство. Изтичането на изпълнителската давност има значение за преценката на законосъобразността на действията по принудително изпълнение на наложеното с фиша наказание, която е предмет на други производства и не подлежи на разглеждане в настоящото.

Обжалваният електронен фиш е законосъобразен и по същество.

От приложената към преписката снимка № ***, заснета със стационарна видео-радарна система MultaRadar SD 580 с № *** (л. 10 от делото), представляваща по смисъла на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП вещественно доказателствено средство в административнонаказателния процес, както и от данните от паметта на техническото средство, възпроизведени на същия хартиен носител, се установява, че на 20.07.2020 г. в 13:26 часа при км 153+343 на път I-4, на територията на община Л., лек автомобил с рег. № *** се е движел със скорост 87 км/ч. От посочения символ „обърнато V“ в графата „Посока“ на полето с данни от паметта на техническото средство се установява, че същото е заснемало и измервало скоростта на автомобилите от отдалечаващия се трафик (така за значението на символа – таблицата в т. 2.4.1. от методическите указания за реда за работа със стационарна система MultaRadar SD 580 на л. 18 от делото). С оглед изображението на снимката, показваща заснетата задна част на автомобила, следва да се приеме, че в момента на заснемането същият се е намирал по посока на своето движение след стационарната видео-радарна система, с която е заснет. Видно от цитираната по-горе схема на вертикалната сигнализация и хоризонталната

маркировка на път I-4 в участъка от км 152+000 до км 155+000, в сила към 20.07.2020 г. (л. 38 – 39), стационарната видео-радарна система е била разположена при км 153+337. Посоченото в полето с технически данни от паметта на видео-радарната система място на нарушението при км 153+343 попада в зоната на действие на пътен знак В26, поставен при км 153+300, с който за движещите се в посока към гр. Варна пътни превозни средства е въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ППЗДвП зоната на действие на този знак обхваща участъка от км 153+300 до кръстовището при км 153+600, тъй като в посочения участък няма друго кръстовище и не е поставен знак, който да отменя въведената забрана за превишаване на скоростта, а към знака няма допълнителна табела Т2, която да указва по-кратко разстояние, на което е в сила въведеното ограничение на скоростта. От цитираната схема се установява също така, че посоченото място на нарушението при км 153+343 се намира по посоката на движение на заснетия автомобил на 6 метра след мястото, на което е била монтирана стационарната видео-радарна система MultaRadar SD 580 (км 153+337). Тези данни съответстват на посоченото по-горе изображението върху снимката, възпроизвеждащо заснетата задна част на автомобила с поставената върху нея табела с регистрационен номер ***. От друга страна, от данните в т. 1.4 на цитираните по-горе методически указания за реда за работа със стационарна система MultaRadar SD 580 се установява, че дистанцията на измерване на тази система е от 1 м до 99 м. Следователно намиращият се в момента на заснемане на нарушението лек автомобил „О.“ с рег. № *** на позиция при км 153+343 на пътя е попадал едновременно както в обхвата на радарния сензор на стационарната видео-радарна система, разположена при км 153+337, така и в зоната на действие на пътния знак В26, поставен при км 153+300, с който е въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че фактът на извършване на нарушението е установен по несъмнен начин.

От приетата като писмено доказателство справка за собствеността и регистрацията на моторно превозно средство (л. 11) се установява, че собственик на заснетия с техническото средство автомобил „О.“ с рег. № *** е жалбоподателят Г. Н. М.. Поради това правилно и в съответствие с разпоредбите на чл. 189, ал. 5 във вр. с чл. 188, ал. 1 от ЗДвП издаденият електронен фиш е връчен на жалбоподателя в това негово качество.

В срока по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП жалбоподателят не е представил в ОД на МВР – Велико Търново декларация с данни за различно от него лице, управлявало собствения му автомобил по времето и на мястото, посочени в електронния фиш. Поради това и по аргумент от разпоредбите на чл. 188, ал. 1, изр. 1 и изр. 2 от ЗДвП за извършеното със заснетия автомобил нарушение следва да бъде ангажирана отговорността на жалбоподателя в качеството му на собственик на това моторно превозно средство.

Описаното в електронния фиш деяние е квалифицирано правилно като административно нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. За това нарушение на жалбоподателя е наложено абсолютно определеното в закона по вид и размер административно наказание глоба от 100 лв.

Правилно е и решението в конкретния случай да не се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Приетото за установено превизиение на скоростта от 24 км/ч надвишава значително границата от 10 км/ч, над която деянието съставлява административно нарушение по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП. Липсват многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Поради това не може да се приеме, че конкретното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП, което да даде основание за квалифицирането му като маловажен случай на такова нарушение.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 3875988 , издаден от ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, с който на **Г. Н. М.**, ЕГН *********, с адрес *******, със съдебен адрес *******, е наложено административно наказание **ГЛОБА** в размер на **100 лв. (сто лева)** на основание **чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата за нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от същия закон.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____